

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt.)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap
korán reggel.
Unnep és vasárnap után is.

UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

Kolozsvár 1903.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Egyetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyszög centiméterenként 8 fillér.

(parosok és kereskedők kedvezményben részesülnek)

Nyílttér soronként 40 fillér.

Szombat, Julius 4.

A képviselőház feloszlata.

Kolozsvár, július 3.

Valahányszor csak a miniszterelnöknek az ellenzék valamelyik árnyalata, vagy nagy ritkán saját pártja kellemetlenné kezd válni, kész a fenyegetés: feloszlatták a képviselőházat. Az már aztán nem tesz különbséget, hogy a miniszterelnököt Bánffy, Széll vagy Khuen-Hédervárynak hívják. A fenyegetés mindig egyforma körülmények között hangzik el s mindig egyformán szól.

Mintha a magyar országgyűlésnek a muszka vagy szerb uralkodókéhoz hasonló sorsa lenne, Isten tudja mióta nem volt olyan magyar országgyűlés, mely természetes halállal mult volna ki. Anyyira igénybe vették miniszterelnökeink a feloszlatták kivételes tulajdonképpen parlamentarizmus alapokait feltételező jogát.

Most, hogy Khuen-Héderváry az ellenzék éber figyelme s hazafias örködése következtében a rég áhitott piros bársony székét kissé kényelmetlennek találja; mert kénytelen belátni azt, hogy szócavarsókkal, megtevesztéssel, sőt szószegéssel Magyarországon kormányozni nem lehet, — ismét elhangzott a régi fenyegetés: feloszlatták a képviselőházat.

En édes Istenem! Hát már odajutottunk Magyarországon, hogy a törvény világos szavait is ellehet csavarni s egy alapvető, alkotmányunk alapját képező törvény megszegéséről is mernek beszélni?

Képviselőházat feloszlalni exlex idején. Olajat öntené a tüzre. Ezt rövid idővel ezelőtt még csak kimondani sem merte senki ez országban, nehogy ostobának tartásák. Ma pedig Tisza István falrengető okoskodásai után komoly emberek sem állják vitatkozni róla.

Az 1867. évi X. törvények, módosítván az 1847/8-ik évi IV. t. c. 6. §-at szösz szerint a következőket mondja:

„Minthogy az évi költségvetésnek országgyűlésileg történendő megállapítása mindig csak egy évre terjed s újabb megállapítás s megajánlás nélkül adóit kivetni s behajtani nem lehet; oly esetben, midőn a Felsőházi országgyűlés

bármely okból előbb feloszlatta, vagy annak üléseit előbb elnapolja, vagy berekeszti, mint a befejezett számadások beadása és a jövő évi költségvetésnek előterjesztése a miniszterium által teljesített s az országgyűlésen a tárgyak iránt határozat hozathatott volna: az országgyűlés még azon év folytán és pedig oly időben összehívandó, hogy mind a befejezett számadások, mind a jövő évi költségvetés az évről évre országgyűlésileg tárgyalathassanak.”

E törvényszakaszban az az alapelv van elsősorban lefektetve, hogy költségvetési törvény nélkül alkotmányos kormányzás nincsen. Mi helyt tehát egy kormány költségvetés, vagy indemnitás nélkül kormányoz, alkotmányunkat szegte meg. Ez annyira nyilvánvaló, hogy bővebben fejtegetni is fölösleges.

A magyar országgyűlés a magyar alkotmányunk óra, de ellenőrzője a neki felelősséggel tartozó kormánynak is, hogy az alkotmányunk értelmében kormányozzon. Az ellenőrt tehát hivatásának gyakorlására alkalmassá, biztossá kellett tenni s hogy a kényelmetlen ellenőrző-testülettel a kormány ne egy könnyen szabadulhasson, ezért hozta meg az 1867. évi törvényhozás fentidézett törvénycikkét.

A képviselőház tehát csakis oly időben osztható fel, hogy még azon évben módjában álljon a jövő évi költségvetést letárgyalni s az előző évi számadást felülvizsgálni.

Lehetséges-e ezt a rendelkezést a mai viszonyok között betartani?

Nem! Ez egyszerűen képtelenség! A jövő évi költségvetés letárgyalásáról beszélni addig, míg a folyó évi sincs letárgyalva, sőt a mikor még indemnitás sincs megszavazva, a mikor tehát már amugy is törvényen kívüli állapotban élünk, — józanul alig lehet.

Már júliusban vagyunk s nemcsak hogy a jövő évi költségvetés előterjesztése nincsen, ami utóvégre még nem is késett el, de a mult évi számadásról sem volt eddig szó, az ez évi költségvetésből pedig a jó Isten tudja, mikor lesz törvény. Már most, ha törvény szerint a képviselőházat feloszlalni csak oly időben lehet, hogy az még azon

évben a jövő évi költségvetést megszavazhassa, hogyan lehessen feloszlalni akkor, midőn a folyó évi költségvetés sincsen meg.

Ez oly nyilvánvaló törvénytelenység lenne, annyira megszegnék vele alkotmányunkat, hogy a »legalkotmányosabb« magyar királyról ezt lojalitás magyar ember fel sem tetelezheti.

Nem is foglalkozunk tehát ezuttal a kérdéssel: azon második oldalával sem, hogy alkotmány-politikai szempontból is milyen visszataszító, sőt közjogellenes cselekedet lenne, minden közjogi ok nélkül feloszlalni a képviselőházat csak azért, (mert hiszen csak is ez lenne a feloszlattatás valódi, bár titkos oka) hogy abból egy pár kemény, de Khuennek kellemetlen embert kidobjanak. Mi is azzal végezzük tehát, mit Barabás Béla oly igazán mondott: »Van még egy eszköz, melyben biznunk kell: a királyi eskü.«

P.

— Az új horvát bán. A hivatalos lap mai száma közli, hogy a felsőházi gróf Pejacevics Tivadar nevezte ki Horvát-Szlavon-Dalmácia kormányzó bányájá. Mi erről a kinevezésről már azon a napon adtunk hírt, mikor Khuen-Héderváryt Bécsbe hívták. Az azóta felmerült különböző találgatásokat egyszerűen figyelmen kívül hagytuk. Tény, hogy az újonnan kinevezett horvát bán sokkal jobban tud magyarul, mint az újonnan kinevezett magyar miniszterelnök. Gróf Pejacevics azt a tudatot vihette magával Zágrába, hogy magyar tudása dacára, ő soha sem lesz magyar miniszterelnök. A Khuen-Héderváry eset kitaníthatja a bécsi köröket, hogy a miniszterelnök-importálás nem jó üzlet: a jövőre nem is lesz bátorságuk hasonló vállalkozásokra. Az első kísérlet elég balul kötött ki. De ha Bécsben valaha mégis kedv támadna hasonló kísérletre, alig ha akadna megfelelő vállalkozó: Khuen-Héderváry számtalan szereplése elég elriasztó példa.

Kilépések a függetlenségi pártból.

A küzdő csoport.

Kolozsvár, július 3.

Két részre oszlik egyelőre a függetlenségi párt. Az obstrukciót folytatni akarók s a békésebb elemek ideiglenesen szétválnak, hogy ha eltérő taktikai nézetük miatt eltérő fegyverekkel, de hazafias s a függetlenségi eszmével valóztalanul egyforma lelkes érzéssel harcoljanak a parlamentben. Az előbbi részből egynehányan,

mint már jeleztük is, kiléptek a pártból. Mezőssy Béla, Rátkay László és Sebestyén Dénest voltak az első kilépők. Levélük, melyben elhatározásukat Kossuth Ferenc előtt motíválták, így hangzik:

Nagyságos

Kossuth Ferenc urnak,
mint a függetlenségi és 48-as párt elnökének
Budapesten.

Tisztelt barátunk!

Leköszöntél ugyan a függetlenségi és 48-as párt elnökségéről, de mert lemondásodat a párt el nem fogadta, téged kell annak tekintenünk.

Pár nap előtt azzal a kijelentéssel hagytad el az elnöki széket, hogy elvesztetted a csatát.

Tévedtél, mert amint leléptél a küzdeni vágyó párt éléről, már megnyerted a csatát. De elvesztettük mi, mielőtt még csak meg is kezdhettük volna az ütközetet.

Elvesztettük, mert vezér nélkül még lehet diadalt aratni, de sereg nélkül csatát kezdeni lehetetlen.

És most azt látjuk, hogy pártunk akaratát ellenére nem hajlandó a küzdelembe belemenni s nekünk, akik a nemzet jogait legelőször megvédeni, le kell tenni a pártfegyelmet nyíltan, hogy cselekvési szabadságunkat visszanyerjük.

Nem akarjuk, hogy a jövőben a nemzet szemben minket is terheljen felelősség, hogy a nemzeti jogok érvényesítésének lehetőségét beláthatatlan időkre elodázzuk.

Szíveskedjél tudomásul venni, hogy a függetlenségi és 48-as párt tagjai sorából kiléptünk.

Hazafias üdvözléssel:

Mezőssy Béla,
Rátkay László,
Sebestyén Dénest.

Ujabbán Ráth Endre dr., a kézdívárhelyiek agilis, fiatal képviselője is, ki azelőtt Kossuth titkára volt s mint ilyen Kossuth Ferenc meglít bízalmasa volt, szintén a kilépőkhez csatlakozott. Kilépett, noha egyöntudó, szinte fiú szeretettel viseltetik Kossuth Ferencnek, kinél az alábbi sorokban jelentette be a pártból való távozását:

Mélyen tisztelt Pártelnök Ur!

Kérlek kegyeskedjél tudomásul venni, hogy pártunk programjának teljes fenntartásával cselekvési szabadságom biztosítása céljából a pártból kötelekeiből kilépek.

Szeretettel, igaz tisztelettel öszinte szolgád és híved

Dr. Ráth Endre,

országgyűlési képviselő.

A harcias, izzó vérű dr. Lengyel Zoltán sem maradt hatott mögötte a néhány kilépő bajtársnak. Ő is disszidál s ebbeli szándékáról a következő levélben ad számot:

Mélyen tisztelt Elnök ur!

Midőn a katonai javaslat elleni küz-

delemben szívvel-leléssel belementem, elhatároztam, hogy a harcot abba nem hagyom, míg a nemzeti ügy győzelmét ki nem vívtuk.

Ép azért, hogy teljes cselekvési szabadságom visszanyerjem, a pártkörből ezennel kilépek, de elveimet mindenkor ezután is, magaménak vallom és szívetemmel, tisztelettel veled maradok.

Öszinte igaz, híved

dr. Lengyel Zoltán.

A végtelenségig küzdő honatya névsora az eddigiek szerint a következő lesz: Babó Mihály, Bakonyi Samu, Bakó József, Balogh József, Barabás Béla, Benedek János, Bedőházy János, Chernel Gyula, Egy Béla, Farkas Balázs, Gabányi Miklós, Gál Sándor, Hegedűs Károly, Hentaller Lajos, Hilbert Károly, Horváth Gyula, Kállay Lipót, Kapotsky Jenő, Kecskeméthy Ferenc, Kovács Gyula, Krasznay Ferenc, Kubik Béla, Lengyel Zoltán, Leszaky Gyula, Luby Géza, Luby Béla, Makay Zsigmond, Malatinszky György, Madarász Imre, Marjay Péter, Mezőssy Béla, Nessi Pál, Olaj Lajos, Pozsgay Miklós, Ráth Endre, Rátkay László, Rigó Ferenc, Sturmann György, Sebestyén Dénest, Thaly Ferenc, Tóth János, Vertán Endre.

Azonkívül a harcolók táborához tartoznak még a pártkörlelkező nem tartozó függetlenségi képviselők közül: Csávolszky Lajos, Bartha Miklós, Eötvös Károly, Fáy István, Madarász József, Polányi Géza, Ugron Gábor és Uray Imre.

A harci párt táborát erősíti a Szederkényi csoport, a következő képviselőkkel: Eitner Zsigmond, Hellebront Géza, Holló Lajos, Lovász Márton, Molnár Jenő, Okolicsányi László, Szederkényi Nándor, Szluha István.

Végül szintén a harcolók gárdájához tartozik: Beöthy Ákos és Vázsonyi Vilmos.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

Budapest, július 3.

Elnök: Dániel Gábor.

Az irományok előterjesztése közben elnök bejelenti, hogy Rátkay László lemondott a Ház jegyzői állásáról. Következik a vita folytatása a miniszterelnök programbeszédé felett.

Babó Mihály: Hazafias kötelességnek tartja, hogy felszólaljon a jelen alkalommal. Az ujoncjavaslatot veszi mindenek előtt bírálat alá, illetve Kossuthnak és a miniszterelnöknek erre irányuló beszédét s kérdi, hogy a miniszterelnök válasza fedeli-e Kossuth Ferencnek kifejtett kívánságát. — Mert Kossuth a javaslat visszavonását követelte, a miniszterelnök az előzetes tanácskozáson erre tett ígéretet és programbeszédében mégis mást mondott. Ezt tisztázni kell. Kötelessége továbbá a miniszterelnöknek nyilatkoznia a mi nemzeti követelményeink felől. — Törvényesnek és jogosnak

TÁRCA.

Dal.

A szívem hátra rajta lágyan
Csendülnek bánatos dalok;
Összecusodott fáradt szárnyam
És mindig szomorú vagyok.

A dal, a ritmus kifogyóban,
Egy pár húr sir még csendesen;
Valakit vártam valahonnan,
A ki nem jön el sohasem...

Kiss Menyhért.

Virág a hóban.

Irt: Vojtkó Pál.

A helyi lap riportera és tárcáirója, ki épen most végzett a jelenlevő előkelőségek összejáratásával, a mint a felolvasás megkezdődött, egy álmos pillantással végignézte a páholyokat, ásitott és kiment. A következő pillanatban már sorra látogatta a páholyokat, mindenütt barátságos mosolyokat és szellemes megjegyzéseket osztogatván. Végül kikereste a legzajosabb és leghajporosabb társaságot és ott meglepetted. Kis vártatva szagotott hangok vegyültek a felolvasásba, a közönség felfelé tekintgetett, egy helyen püsszgni is kezdtek. Erre néhány pillanatra csend lett. Aztán megint elkezdődött az egyhangú kelepelés, közben közben hallható volt egy »nagyszerű... ah... ah... vihagás stb.

— Szavamra, pikáns egy eset... mondta a férjéről elvált ügyésznek, kinek vörös haja minden porózás mellett sem tette a szökevény benyomását.

— Maguk mindent kiszimatolnak, — legyintett a tárcáiró felé a kis ezredesné, egy cikkes, molett szépség.

A riportert titokzatosan és jelentőség-teljesen mosolygott.

— E szerint a válopör biztos? — folytatta a vörös.

— A párbaj elmaradhatlan, — jegyzé meg a katonáné.

A tárcáiró bólintott.

— Remek skandalum... imádandó kis botrány... delikát... excellent... — kiáltották mind a ketten.

— Mi az ilyesmit egészen más szempontból fogjuk fel. Vezércikk a társadalom betegségéről, szenzációs újdonság, kaviár-izű tárcá... az egyes számok elárúsítása emelkedik...

— Persze, az ilyen unalmas fészekben maguk is kapra-kapnak mindenben. Mivel töltönek meg a lapot?

— Oh, a jó »szakember« soha se jó zavarba. Szükség esetén maga csinálja az eseményeket. Ha ügyes, mindent megbocsátanak neki.

— A hazugságot is?

— Hát mondja, mi más az élet, egy nagy hazugságnál? — kérde az újságíró fáradtan hátradőlve.

— Odalent lanya tapsolás támadt, egy pontja a műsornak véget ért.

— Ugy látszik, az utolsó — szól az író kihajolva a páholyból. Székek toldódtak ide-oda, a közönség emelkedett, csapatokba verődött, a falmenti pámlagok s állóhelyek lovagjai fekete frakkjaikkal belekeveredtek a kék-rózsaszín tömegbe s nagy hajlongások közt megindult a kölcsönös üdvözlés, kritika, szóbeszéd...

— Lesz valami utána?

— Azt hiszem, tánc.

— Marad?

— Sajnos, a béli tudósítók elengedhetlen sablonja maraszt. Az első négyest ennyi és ennyi pár táncolta, ennyi és ennyi kolonban. Jelen voltak: asszonyok... lányok...

— Jó mulatást! Mi megyünk, a tisztikaszinóban vacsorával várunk.

— Igaz, ha végeztél, eljöhete egy pohár pezsgőre.

— Majd meglátom. Kisztihand!

Már a lassut járták. Klakkjára tett névjeggyel és kihelyezett íronnal megállott a terem közepén, szóténzett, úgy az emberek feje fölött. Félnék pillantások szálltak feléje — legalább azt hitte. Vajon kit felejt ki, kit mellőz, kinek a ruháját dicséri meg? Ő, a kisisten, a tollnak mindenható forgatója, kinek kezében becsület, hírnév, igazság... Aztán hirtelen észbe jutott, hogy mit mondott fön a páholyban: hazugság ez az élet — s kissé behuza vállát. Hiába mégsem akkora nagyság?

Mikor a frissét kezdtek, odaállott a cigány elé kibicnek, szóbaereszkedett egy-egy táncoló párral, illatszeres zsebkendőjét meg-meglobogtatta és »csinálta a jókedvet« — másoknak. Aztán kapta magát, a terem másik végén akadt dolga, beszélt a mamákkal, belekapaszkodott valamelyik előkelő gentry-gyerek karjába, átnézett az étterembe az öregekhez.

Mindezt így »csinálta« ő már évek óta. Az unalmasságig betéve tudott mindent, témát, mozdulatot, helyet és arcjátékokat. Meg volt neki mindenre a szokott »szellemes mondása, a könnyű csipkén átragyogó vakító vállakra épp úgy, mint akármire. S ezt ő maga is igen jól tudta, szerette hánytorgatni: a lap az újságírás gépet csinál az emberből, ugyanazok a rovatok, ugyanaz a tárgy örök változatban, az egész világ egy nagy sablon.

Egy rendező nekirentott:

— Táncolod az első négyest?

— Tudod, hogy nem szoktam, nagy-néha, ha szupé után táncolok egy keveset.

— Könnyűtől, pajtás! Egy vidéki rokonom...

— Na jó! Számíthatsz rám. — S hangjában sok volt a nagylelkűségből. Dukál, hogy az ember néha áldozatot is hozzon. Ahogy bemutatták, leste, milyen hatást kelt a neve után hangsúlyozott »író!«. A kicsike azonban vagy nem hallotta, vagy nem tulajdonított neki valami nagy fontosságot, mert éppen nem fogódott el.

— Falusi libát fogtam, — mormogta magában s vis-á-vis után kiáltozva, vonszolta maga után a lányt, szinte kelletlenül.

Végre fölállottak. Mgegyeszer tünnetleg odakiáltott a főrendezőnek:

— Jenci! Ne feledd megolvasni a párokat. A »lapom« számára kell.

Ujra semmi!

Szemügyre vette hát azt a lányt. Enni való kis baba volt. Nem szép, hanem nagyon helyes. Az egész olyan ismerős. Csinálatlan, barna szemek, fényes, dus, fekete haj. Hol látta csak?... A rózsaszín ruhája féltékenyen kívágya, alig látott valamit a pihegő galamb mellől. A karja gyermekeken vékony, de tüde és bárszonyos... Ej, lám, nem is olyan nagy áldozat, hogy táncol, az ember sohse tudja előre.

— Nagysád megmagyarázhatatlannal ismerős, mintha már valamikor...

— Csakhogy egy kicsit megismert, azt gondoltam, hogy éppenséggel nem emlékszik rám.

— Bocsánat...

— Pedig én megismertem mindjárt, még a hangverseny alatt, hogy a szép asszonynak udvarolt. Azután is szemmel kísértém. Mikor pedig idehozták és bemutaták, föltettem, hogy neki nem árlom el magamat; ugyan rá is ismer-e? Nos hát ki vagyok?

És okos, szép tekintetét táncosára emelte. Az ő eltűnődött. Sokféleképpen néztek rá. Sokan szerelmesen, kacéran és együgyűn, de ez a tekintet valameunyi közül kiválik... Hogyan?... Lehetséges volna?... egyszerű... régen...

— A Kemenesalján, — mondta félig magában.

— Igen, a Kemenesalján — ismételte a leány. — Maga Pápan diákoskodott s a nagynénémnél volt kosztban, többször átjárta hozzánk a kisebb vakációkban.

A szép Kemenesalja... a Marcal... Milyen régen volt, már vagy hat éve...

— Még gyerekek voltunk, bolondos gyerekek...

— Kint sétáltunk este a parton, akácfaleveleket tépdestünk...

— Számálunk a hulló csillagokat; szentjánosbogarak ropkódtak...

— Emlékszik? Fogtam egyet és magánam adtam, a kezében tartottam, mily szomorúan leste, míg fénye kialszik. Aztán filozofáltunk a halálról, elmúlásról. Én meg akartam halni.

— Én is, de nem tudom, miért?

— Hanem azért megkóstoltuk a kis hűga krumplicenkörkáját, amivel nagy világ-fájdalmunkban megkínált.

— És nagyon megvigasztalódtunk, mikor mama kijelentette, hogy másnap villás-reggelire sőt és friss szálatit hoznak a Cell-ből, maga is hivatalos volt... oh, milyen gyerekek voltunk...

— Maga még most is az, üde szép gyermek — a kis leány elpirult, a tárcáiró ábrándos hangon folytatta — a szelíd Kemenesalja, mint valami templom, meg-örvita, megtartotta hitét, kedvét, bizalmát, de én...

— Hát maga? — kérdé ijedten a leány s reszkettett a hangja.

— Hagyja, Sárka! ugy-e megengedi, hogy így szólítsam?

— Meg, Dezső?

Az ember élete pillangó-élet. A természet himes szárnyat ad. En poros falak, kiméletlen kezű emberek közé kerültem, a himpor lehullott, a szárnyak összetörték...

— Istenem, mi lelte?

— Semmi... és csillogtak a szemei.

A rendező finálét kommandírozott. Elvált a pártjától és neki indult, gápiessen nyugtatva kezét az elébe jövőknek. A dallamot halkán utána dudolta a zenének, az ismerősöket észre sem vette, pedig mintha az előző bálokban mindenikhez lett volna egy szava. A bohém-élet gyönyörűsége emlékei sílík ahhoz a gimnáziumi szerelemhez képest! A számtalan szöke, barna fejecske mosolygása, csókja nem kísért, de ez az igénytelen gyermek most feltámadt a szívében. Ki tudja? Akkor szeretett és

tartja-e a magyar vezényszót, jeleinyeket? (Ugy van! a szélsőbalon.) Nem akar ezáltal részletesen foglalkozni a katonajavaslatokkal, majd ráternek erre a betérjesztett újonclétszám tárgyalásánál, de már most megjegyzi, hogy újoncot egy szálát sem adnak többé nemzeti vívmányok nélkül. (Helyeslés a szélsőbalon.) Ezután ráter annak a bírálatára, melyet a miniszterelnök a ki-egyezőről mondott programbeszédében. Véleménye azzal szemben az, hogy az ország boldogulása gazdaságilag, iparilag, kereskedelmileg csakis az önálló vámterület mellett lehetséges. (Zajos helyeslés.)

Madarász József: (E pillanatban lép be az ajtón) Eljen az önálló vámterület! (Viharos éljenzés, taps a szélsőbalon. Hosszas kiáltások: Eljen Madarász!)

Gabányi Miklós: Látjátok mamelukok az igazi magyar ember.

Madarász József: Ti is olyanok legyetek, mindenki olyan legyen e Házban.

Babó Mihály: Már pedig az önálló vámterület létesítésére egyedül reményünk éppen az 99. XXX. t.-c. Ezt tehát elmondítani nem engedjük, e mellett küzdeni fogunk. (Tetszés a szélsőbalon.) A kormányelnök mindjárt bemutatkozól törvénytelenséget követett el és pedig a kvótát illetőleg. (Zajos ugy van! a szélsőbalon.) Ilyen könnyedén a kérdést nem lehet elintézni, hogy a miniszterelnök bevégzett tény: állítson a törvényhozás elé. A miniszterelnök arra kéri a törvényhozást, hogy ne a király, de a kormánynak tényleg vegyék tárgyalás alá. Ebben nem ért egyet. Az országban vitális jog a bírálat alá venni ezt. Különben jegyezze meg a miniszterelnök, hogy nem az az igazi lojalitás, a mely meghunyászkodik a korona előtt, hanem az, midőn nyíltan megmondják észérteket, helyzetüket, állapotukat. Jegyezze meg a miniszterelnök, hogy a magyar ember fel-emelt fővel beszél mindenivel és egyenesen, ahogy lelkiismerete diktálja. (Nagy tetszés a szélsőbalról.)

Holló Lajos: A magyar sohasem hunyászkodik meg.

Babó Mihály: A királynak e ténykedését igenis bírálat alá fogjuk venni. (Ugy van! a szélsőbalon.) Ezután a horvát miniszter multkori beszédét veszi bírálat alá. (Tomasics miniszter éppen kifelé indult.)

Gabányi Miklós: Óhó, tessék csak visszajönni.

Nessi Pál: Nem szereti, ha mossáki (Derűtlenség. Tomasics visszajön a leül helyére.)

Babó Mihály: Kérdéseire feleletet kér a miniszterelnöktől, de már most kijelenti, hogy a kormányt bíralommal nem viseltetik és tovább fog küzdeni az ország függetlenségének, önállóságának érdekében. (Zajos tetszés, taps a szélsőbalon.)

Buzáth Ferenc: A házaspályához szól. A kvóta tárgyalás jegyzőkönyveit szintén kéri betérjesztetni, ha már betérjesztették a javaslatot.

Rakovszky István: A házaspályához szólva szintén elítéli azt a pongyolást, amely ez irányban mutatkozik. Intézkedést kér az elnökségtől.

Elnök: Meg fogja vizsgálni ez ügyet és a szerint fog intézkedni.

Holló Lajos: A házaspályához szól. A királyi kéziratról szóló jelentést is előbb a bizottsághoz óhajítja utasítani.

Khuen-Héderváry gróf. Azt hiszi, hogy az expedícióból történt hiba, gondoskodni fog különben róla, hogy a jegyzőkönyvek is a Ház elé kerüljenek. (Helyeslés.) A Holló indítványát azonban nem teheti magáévá, mert ennek illetlen folyamata, hogy a döntésről szóló leirat a bizottság kikerülésével egyenesen a Ház elé kerül, régi szokások alapul. (Helyeslés.)

Holló Lajos: Fenntartja indítványát az ügy fontosságáért.

akkor szeretnék talán először meg utoljára igazán. Minek is kellett most találkozniuk? Nem összevalók többé, most összevalók.

— De hol van Sárka?

Ott lebegett, finoman, kecsesen, egyenes tartással, most ideért, itt van.

— Végre! kiáltá örömmel.

— Nem jöhettél hamarabb.

— És pirultak mind a ketten.

— Sárka, hát nem emélsz-e, még — kezd minden átmenet nélkül — mikor egyszer megkérdezte tőlem: ha valamikor valahol messze, valakivel egy folyó partján állanék, a csillagok hullanának, szent János bogarok röpöködnek s a holdnak képe rengene a vizen, — eszembe jutna-e akkor a Marcell-partja? S a karjába fűzött kart gyöngöden magához szorította.

— Minek kérdez most ilyet?

— Látja, én elfelejtettem, most jutott csak eszembe. — De nem szeretném, ha megégyezzen elfelejtésem azt a napot, akkor nagyon boldog voltam.

A leány szemléstől bábált mellcsokra között s a következő pillanatban egy szál nefelejtis hullott a földre. A fiú fölemelte és szó nélkül tűzte gomblyukába.

—

Egy hideg roham arcába csapta a háztetőről lehordott havat, a lába fázni kezdett a vékony lakkcipőben. Már félórda kóborolt az üres utcákban, meg is hűlhelt. Biz! Isten nem volna érdemes egy nefelejtisszállért.

Kicsit megperzselődött annyi az egész. Hanem már minden rendben van. — El is dobja ezt a virágot, még kinevetnék érte a tisztáskasznóban, a hol pezsgőre várják vidám cimborák, fess asszonyok.

—

Es fűtőrésszel fordul be a sarkon a másik utcába. Az uton végig nyargaló szél pedig hamis, szaggatott hangokat hozott valami divatos operettből és egy didergő nefelejtis-szálat kapott fel a hóról.

Gabányi Miklós: Holta ugratja mindig a miniszterelnöktől. (Zaj jobbról.)

Dániel Gábor elnök: A Ház szerint e kérdésben döntött és ezt meg nem változtathatja. (Zaj a balon és szélsőbalon.)

Okolicsányi László: A házaspályához szól. Tegnap megtörtént az a hiba, hogy a döntésről szóló jelentés nem lett a pénzügyi bizottsághoz utasítva. Pártolja Holló indítványát.

Elnök: Tessék erre nézve konkrét indítványt benyújtani, mert addig az elnökség nem intézkedhetik.

Hieronymi Károly: A miniszterelnök programbeszédével foglalkozik. Legfontosabb kérdésnek tartja annak eldöntését, hogy módot nyújtanak-e a miniszterelnöknek arra, hogy az országot kivezesse az áldatlan állapotról.

Gabányi Miklós: Nem nyújtunk.

Böszörményi Sándor: Nem magától kérjük.

Domahidy Elemér: Maga magától.

Hieronymi Károly: Ki kell jutnunk pedig e helyzetből, mert az országra nézve rendkívül fontos ügyeket kell elintéznünk. Itt vannak a kereskedelmi szerződés, vámtarifák. Hát nézzük, hogy áll ez ügy. Mi az a nagy vívmány, mely a 99. XXX. t.-c.-ben le van fektetve? Ez az, hogy a lejárt szerződések felmondását biztosítja. Már most a miniszterelnök mit mondott erre nézve. Gondolatként vetette oda, hogy nem zárkóztat el a módosítástól, ha az ország vitális érdeke megkívánja. Ezt ő is aláírja, habár határozott véleménye szintén az, hogy a 99. XXX. t.-c.-t semmi tekintetben nem szabad engedni megsejtetni. (Helyeslés jobbról.) Így Rakovszkyknak illetve Zichy János grófnak, mint Kossuth Ferencnek beszédeiből azt látta, hogy ők is annak a hívei, hogy az országot e válságos helyzetből ki szabadítva a békés munkához fogjanak. E felfogást örömmel üdvözlö és azzal teljesen egyetért. A másik irány, melyet Barabás akar képviselni, nem jelentene mást, mint a parlamentarizmus halálát. A szabadelvűséget védelmezi ezután, melyet több oldalról me támadtak az utóbbi napokban. A 67. XII. mindenben teljesen megfelelő az ország érdekeinek.

Holló Lajos: Akkor miért nem hajtják végre, (Zaj.)

Hieronymi Károly: Azonban a jelen esetben szükségesebbnek tartja a gazdasági kérdések megoldását a most folyó közjogi vitatkozásoknál.

Várady Károly: Olyan nincs!

Hieronymi Károly: Nem vonja azt kétségbe, hogy a közös hadseregben vannak kívánni valók.

Várady Károly: Talár nemcsak kívánni valók!

Elnök: Váradyt kéri, ne zavarja folyton a szónokot.

Hieronymi Károly: Engem nem zavar. (Derűtlenség.) Ezután a liberalizmust illetőleg Eötvössel polemizál, a ki azt állította, hogy a liberalizmusnak nem volt helyes iránya, mert nem törekedett az idegen befolyás lezárására. Ebben nincs igaza, az állam minden irányban megkezdte üdvös terjeszkedését, éppen ezt tartva szembe előt, hogy felmentse az idegen befolyást. Bizonyítja ezt a vasutaknak magához ragadása, a mely nálunk előbb történt, mint Poroszországban, gyáraknak létesítése és gazdasági téren is terjeszkedése. Nem áll tehát Eötvösnek az a fejtegetése, hogy a szabadelvűség ellenkezik a negyvennyolcas törvényekkel.

Olay Lajos: Szabadelvűség ma már nincs is.

Feilitzsch Arthur báró: Zöld beszéd ez!

Olay Lajos: Be fogom bizonyítani.

Hieronymi Károly: Visszatekint a lefolyt küzdelemre, azt látja abban, hogy a katonajavaslat csak eszköz volt, különben a közjogi kérdéssel állottak egymással szemben. A néppárt egy jó ideig segítette a Kossuth-pártot, tehát megnehezítette a 67. XII. t.-c. védelmét.

Rakovszky István: Ni, most egyszerre konzervatívok lesznek, ha szorul a kapca.

Hieronymi Károly: A keresztény konzervatizmusnál gondolkodóba kell esni, mert itt keresztényeken kívül csupán zsidók laktak.

Zboray Miklós: Zsidók és vallástalan szabadkőművesek.

Hieronymi Károly: Ha itt keresztény konzervatizmus meghonosulna, igen nagy veszedelem volna.

Zboray Miklós: Egy évig nem volt veszedelem.

Hieronymi Károly: A nép nem a mai állapot konzerválását óhajítja, hanem a mai helyzet javítását, úgy ahogy a szabadelvű kormányok megkezdették.

Felkiáltások a néppártban: Panama! Bankok bukása!

Feilitzsch Arthur báró: Az másutt nincs?

Zboray Miklós: De másutt nem ugranak meg a bűnösök és grasszálnak ugy, mint itt.

Hieronymi Károly: Meg van róla győződve, hogy a haladás művét a szabadelvűpárt van hivatva folytatni és befejezni. (Éljénzés jobbról.)

Elnök: Az ülést 10 percre felfüggeszti.

Szünet után:

Csávolszky Lajos: Erősen támadja a miniszterelnöktől és a függetlenségi pártot. Azt mondja, hogy a függetlenségi párt manifestuma csupa kétértelmezés. Ingerült hangon támad Kossuth Ferencet és azt mondja, hogy Kossuth süsse meg elvi kijelentéseit.

Endrey Gyula: Nekünk mondja ezt? Szégyelje magát.

Csávolszky Lajos: Ha a vezérférfiak a pártot bevitték az obstrukcióba, az or-

szágot meg az ex-lexbe, nem lett volna szabad azt ily módon abba hagyni. Minden lehető el fog követni a maga részéről, hogy a mostani kormányt megbuktassa.

Okolicsányi László: Kéri a t. Ház, hogy beszédét holnap mondhasa el. A Ház ehhez hozzájárul és ezzel az ülés véget ért.

Elfogott házasságszédelgő.

— **Elzúllott báró.**

— **Saját tudósítónktól.**

Kolozsvár, július 2.

A bécsi rendőrségnek sikerült tegnap egy rendkívül veszedelmes szélhámos el-fogni lovag Orlicki Károly pincér szemé-lyében, a kit mindenféle csalás miatt, de főként házasságszédelgés miatt köröz több európai város rendőrsége, köztük a buda-pesti rendőrség is.

Orlicki Károly lovag, lengyel báró családának ifju sarja, alig 25 éves és minde-nek dacára a legnotoriusabb szélhámos fajtából való.

Szülei elhaltak ugyan, de él Bécsben egy dúsgazdag bátyja, a kinek rengeteg sok keserűséget okozott a javíthatatlan csavargó természetű ember.

Orlicki 17 éves korában — akkor még anyja élt — anyja komornájával egy 26 éves feltűnően szép leánnyal viszonyt foly-tatott, a minnek következtében gyermek is született.

A gyermek titokzatos körülmények között meghalt, úgy, hogy a hatóságok meg-indították az eljárást a fiatal báró és ke-dese ellen.

De nem tudtak semmit bizonyítani ellenük.

A báró apját ez annyira ekeserítette, hogy beteg lett. A család kitagadta a köny-nymű fiút, aki már ekkor a legkellemet-lelenebb csinyeket követte el. A kitagadott fiú ezentul keresve-kereste az alkalmat, hogy komizságokat kövessen el. Bosszúból tette, hogy kitagadta.

Bécsben egy Krausz Vilma nevű éne-kesnővel állt össze, akinek házasságot ígért és a kitalált éven 2000 koronát csalt ki. A leány egy szép napon megunta a várakozást és feljelentette a bárót, de ez megszökött.

Elment Münchenbe és ott beállt egy sztracsarnokba pincérnek. Bátyja időközben értesült erről és hogy nevet újra meg ne hurcolják, visszafizette az énekesnőnek a 2000 koronát, mire ez a panaszt vissza-vonta.

Öcsésének pedig, a kinek még volt 15.000 korona vagyona, kifizette ezt az összeget, hogy nyisson üzletet és legyen öálló.

A báró ezt a pénzt átvette, de köny-nymű nő társaságában egy hónap alatt elverte. A hónap leteltével egy árva garasa sem maradt.

Ekkor újra családhoz fogott. A mil-leniumi kiállítás ideje alatt Budapestre jött és francia tolmácsi állást vállalt egy szállodában.

Mint ilyen megismerkedett egy gép-íróval, a kinek 1500 korona készpénze volt a takarékpénztárban. Ezt a pénzt ki-csalta a leánnyal azzal az ürügygel, hogy korsomát nyit és amint az esküvő napja előtt a pénz kezében volt, megugrott. Eszökött úgy, hogy többé még azt sem tudta meg a szegény leány, hogy merre szökött.

Pedig nemcsak anyagilag, de erköl-csileg is tönkre tette. A szegény leány anyja lett és a legnagyobb nyomorba jutott. Most valahol vidéken nyomorog.

A szélhámos a kicsalt pénzből vidéken egy darabig lumpolt és aztán megint Né-metországba utazott, a hol becsavarogta az összes városokat, mindenütt csalásból tartva fenn magát. Bécsben most a rendőrség felismerte és gyűjti ellene az adatokat.

Korai öröm.

— Budapesti munkatársunktól. —

Az u. n. szabadelvűpárt hirharangjai hiába és korán örvendének azon, hogy a függetlenségi pártban szakadás állott be. Ez teljesen téves felfogás. A függetlenségi tá-borban nincsen szakadás, csak a klubegy-ség bomlott fel; de azért az egész vonalon végig egységes alapon állanak valamennyien, sőt még azok az elemek is, me-lyek külön állottak, egyetértének a töb-biekkel.

Kossuth Ferenc és társai, Barabás Béla és társai, Ujron Gábor és társai, Po-lónyi Géza és társai egy szívvel, egy lélek-kel azt állítják, hogy meg kell első sorban menteni mindazt, amit az 1867-iki kiegye-zés keretében nemzeti szempontból meg lehet menteni és azután halomra kell dön-teni magát a kiegyezést és is visszazárni Magyarországnak nemcsak gazdasági, hanem közjogi függetlenségét is. A végcél a per-szonális unió. Ausztriával ne kössön össze bennünket más, mint az uralkodó szemé-lyének közössége.

A kitűzött cél elérésére rövidebb vagy hosszabb utat lehet választani, az eszközök-iránt lehet nézeteltérés és okozhat pillan-atnyi csoportosulásokat; de végeredményé-ben mindig együtt lesz a függetlenségi gárda és mindig ott lesz, ahol lazítani lehet a bé-kókat, melyekbe Deák Ferenc szerencsétlen kiegyezése az országot verte.

A pillanatnyi alakulásokat hívhatják csoportnak, frakciónak, vagy a minék akar-

ják, azért még sem jelentenek pártbomlást és nem jelentik egyetlen egy ember eltérését az elvi alaptól és nem változtathat-nak semmit azon a tényen, hogy a kü-lönböző fegyvernemek mégis csak egységes hadsereget alkotnak és a vezérő egyénisé-get Kossuth Lajos fiában látják, aki ideig-óráig más nézetlen lehet a követendő tak-tika iránt, de döntő pillanatban csakugy ott lesz a harc közepén, mint bárki más, kiről ma azt állítják, hogy ellentétbe jutott a vezérrel.

A kormánypárt boldog lehetne, ha az ő egysége csak felényire érne fel a függet-lenségi kiállásához és Khuen-Héderváry örülhetne, ha az ő személyének csak század-rész annyi gyökere és támasza volna a többség-ben, mint Kossuth Ferencnek van a sza-kadozó kisebbségben. Szakadozhatik a füg-getlenségi párt akárhány csoportra, a hely-zet kulcsa mégis csak az ő kezében van és a nagy egységes kormánypárt vissza-fojtott lélegzettel lesi, hogy mit fognak a szerie zúllók az ő és kormánynak jövője iránt határozni.

A közösűgyes osztrák szellem kimulóban van. A függetlenségi párt forrongása nem egyéb, mint a jó must erjedése, az erők kifor-rása. Napok, vagy legfeljebb hetek kérdése, hogy a zavaros anyag teljesen megtisztuljon. végezetül mégis csak a függetlenségi párt, mint a magyar nemzet egyedül igaz kép-viselete fogja az ország és népének sorsát irányítani.

Tolvaj furfang.

— **Főtárgyalás.**

— **Express tudósítás.**

M. Z. magánhivatalnok csinos, fiatal felesége lopás miatt föl-jelentést tett Klein Jakab foglalkozás nélküli pénzügynek ellen. A törvényszék Agoraszó Páter elnöklete alatt ma foglalkozott az esettel, mely a pa-naszos előadása szerint a következő:

Nyugodtan haladt a Kerepesi-uton, mikor egy csunya vörösszakálú, bibircsós orru, hanyagul öltözött ember közeledik hozzá s habár életében akkor láttam először, édeskes hangon megszólit:

— Bocsánat nagysád, de az ön bájos arca nagyon ismerős előttem.

— Kérem, nekem férjem van, vála-szoliám kiterőben, hogy elzevarjam maga-mtól.

— Ne mondja! Már férjénél van? Hi-szen olyan fiatalnak látszik, mint egy ara-nyos kis baba, — felelt a kiálthatatlan em-ber, miközben szemtelentül fikszirozott.

— Nem vagyok kíváncsi az ön izet-len bókjaira, — szóltam haragosan és si-etve mentem tovább. A vádolt azonban nem távozott mellőlem, sőt egészen közel hajolt hozzám és a fülembe sugta:

Nagysád én imádom önt! Ez az arcát-lan viselkedő annyira bosszantott, hogy azzal fenyegettem, ha nem távozik azonnal rendőrt hívok. A vádolt, a helyett, hogy teljesítette volna kérésemet öblös szá-jal nekirontott arcomnak. Mgundorodtam a csóktól és kárlánta kezemet, teljes erő-vel pofonítottam. A vádolt, mint egy meg-sebzett fenevad, rám akart rohanni, de látva, hogy a járőrök figyelmező lettek, gyorsan eltűnt a szemem elől.

Megkönnyebbülten lélegzetem föl, örülve hogy a tolkodót lerántam a nyakamról. — Ez az öröm csak rövid ideig tartott, mert észrevettem, hogy a gyémántkövekkel diszített arany karperecem hiányzik. Két-ségbeesetten vettem üldözöbe a nyomorult tolvajt, kerestem órahosszat, de nem tud-tam ráakadni. Végre, mikor már lemond-tam a reményről, haza akartam menni, hogy elbeszéljem a férjemnek mindent a Király-utcaban megpillantottam az én em-beremet, — egy másik hölgy körül álál-kodva. Hozzárohantam és a következő han-gon szóltam:

— Adj a zsonnal vissza!

— A pofont? — kérde az arcátlan cinizmussal és a másik pillanatban már arcul is ütött, aztán el akart futni, de én föltartóztattam és a sarkon álló rendőrről elfogattam. A karperec már nem volt nála. de megtaláltuk zsebében a zálog-cédulát.

A törvényszék a vádlottat lopás bün-tette miatt két évi fegyházra ítélte.

Olvasóinkhoz.

Kérjük előfizetőinket, szí-veskedjenek az előfizetési díja-kat a lapunkhoz mellékelt pos-tautalványok fölhasználásával mielőbb beküldeni, hogy az „Ujság“-ot fennakadás nélkül tovább küldhessük.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 24 korona
Fél évre 12 „
Negyed évre 6 „
Egy h napra 2 „

Mutatvány számot kívánatra 8 napig ingyen küldünk

Füldőre utazó t. előfizetőknek az „Ujság“-ot bárhová készséggel el küldjük.

UJDONSÁGOK.

Politikai képek.

Budapest, július 3.

Khuen-Héderváry még csak három nap óta miniszterelnök ugyan, de azért nagyon otthonosan érzi magát a Házban. Erre vall nemcsak az, hogy tegnap már nem kevesebb, mint ötször szólalt föl, a mi valóságos Széll Kálmán-féle rekord, hanem az is, hogy már vicceket is csinál a folyosón, még pedig nem is rossz vicceket. Tegnap, mikor megérkezett a Házba, Khuen-Héderváry vidáman mosoly-gva ment végig a folyosón a minisz-terelnöki szoba felé. Néhány ellenzéki képviselő ennek a mosolygásnak a láttára azt mondta neki:

— Ej, ej kegyelmes ur, nagyon mo-solygós vagy, nagyon jókedvűnek látszol! Talán bizony nagyon meg vagy elégedve a pártoddal?

Khuen-Héderváry tovább mosolygott és azt felelte:

— Hogy meg vagyok-e elégedve a pártommal? Az ellenkezőre, igazán mon-dom nektek, egyáltalában nincs okom. Külömben is ugy vagyok a párttal, mint az egyszeri leány, aki azt mondta: »Igaz ugyan, hogy a vőlegényem nem szép ember, nem fess, nem szeretetreméltó, nem erős és nem gazdag, de egy előnye minden körülmények közt van: az, hogy engemet elvesz feleségül!«

A miniszterelnök egy pillanatnyi pau-zát tartott, aztán pedig hozzátette:

— Látjátok egy előnye az én pártom-nak is minden körülmények közt van: az, hogy engem támogat.

Szólt és mosolygva haladt tovább a maga útján.

Polónyi Géza tegnapi nagyszabású be-szédének a bevezető részében nagy de-rűtlenséget keltett azzal a szatirikus meg-jegyzéssel, hogy az új miniszterelnök nem tud sugár nélkül boldogulni. Erre az otlétre nyilván az adott okot, hogy az ellenzéki beszédek alatt, melyek a kvóta-döntés és az 1899. évi XXX. t. c. tárgyában hangzottak el, Lukács László pénzügyminiszter, a ki tudvalegőleg köly-vetlelül a miniszterelnök mellett ül, foly-ton odahajolt Khuen-Héderváryhoz és sugott neki valamit, valószínűleg azt, hogy mit feleljen majd.

— Ni, hogy kitanítja! — jegyezték meg a képviselők ennek a meglehetősen feltűnő sugdosásnak a láttára.

Még a szünet alatt is erről a sugdo-sásról beszélgettek a folyosón és egy képviselő el is mondta:

— Hát mi csoda van ebben? Az egész kormánypártban nyílt titok, hogy Khuen-Héderváry első beszéde, a programbe-széd miként készült.

— Nos, miként készült?

— A beszédet Tomasics Miklós csi-nálta meg horvát nyelven. Khuen-Hé-derváry lefordította magyarra. Wlassics pe-dig korrigálta és kihuzta belőle a baklő-vekeket.

Igy beszéltek ezt képviselői körökben. Hogy így történt-e csakugyan, azt ellen-őrizni képtelenek vagyunk. És nem értjük, hogy miért nem huzta ki Wlas-sics az egész beszédet, ha már arra vál-lalkozott, hogy kihuzza belőle — a bak-lővekeket?

— (Budapesti orvosok Kolozs-várt.) Az erdélyi fürdő megtekintésére ki-rándult társaság Békay Árpád egyetemi ta-nár vezetésével alig tegnap reggel városunkba érkezett. Az orvosokból és orvostanhalla-tókból álló 36 tagú társaságot *Generisch* Gusztáv dr. egyet. m. tanár fogadta és ugyanő kalauzálta a város nevezetességei-nek, különösen pedig az őket, mint orvosok-akat érdeklő egyetemi klinikák megtekintésé-nél. A társaság megérkezése és kipihenve a hosszú ut fáradalmait elindult körutjára. A botanikus kertet is meglátogatták, hol *Walt* L

sával Erdély országrészünk főbb fürdőit s azoknak kiváló szép vidékét ismertette meg hallgatóival.

— **(Szakbizottsági ülés.)** Kolozsvár sz. kir. város törvényhatósági bizottságának jogügyi, pénzügyi, tanügyi és rendészeti szakbizottsága e hó 4-én délután 3 órákor a városháza nagytérben együttes ülést tart, melynek tárgysorozata a következő: Belügyminiszteri leirat az állami gyermekmenhely részére megvásárolt telek vételárának fedezése tárgyában; a törv. hat. bizottsági tagok létszámának felemelése és kapcsolatosan a szerv. szabályrendelet módosítása tárgyában. Tanácsai előterjesztés: a) a sétatéri tó és kocsolcsa-csarnok bérleti szerződése tárgyában; b) az E. G. E.-nek és Orbók Mórának adott telekfelosztás követeléseiben keletkezett utcák elnevezése, csatornázási és vízvezetési berendezése tárgyában. Előterjesztés az ex-lex-állapot miatt az adóvégrehajtóknak foglalkoztatása tárgyában. Mérnöki hivatal jelentése némely utcák aszfaltjárda megkésztése tárgyában. A magyar orvosok és természetvizsgálók Kolozsvárt tartandó XXXII. vándorgyűlés helyi bizottságának kérése, a vándorgyűlés forgatás költségeihez való hozzájárulás iránt.

— **(A mentők működése.)** A június havi működésről kiadott kimutatás szerint a kolozsvári önkéntes mentő-egyesület tagjai június hónapban 180 esetben nyújtottak első orvosi segélyt. A kivonulásokból napra esett 15, éjjeli időre 30; a város belterületére 141, külterületre 39. A balesetek között volt 6 gutaütés, 2 véletlen és 2 öngyilkosság, 86 seb és sérülés, 3 öngyilkossági kísérlet stb. Szándékos gyilkosság két esetben történt a múlt hónapban, a melyeknél kiérkezésük alkalmával csak a hirtelen beállott halált konstatálhatták. Az egyesület 1902. február 28-ika óta áll feum. Működésének megkezdése óta összesen 19.630 esetben nyújtott baleseteknél első orvosi segélyt.

— **(A kolozsvári sakkverseny befejezése.)** A kolozsvári sakkör által rendezett sakkversenyt tegnap fejezték be általános érdeklődés mellett, mely után a verseny eredménye a következő: Első Benkő Sándor 14 egységgel, ki a kör által kitűzött értékes ezüst serleget nyerte. Második dr. Wettenstein 12 egységgel, ki egy szép dohánysző készletet nyert. Harmadik, illetőleg negyedik Öváry és Csiki, kik döntő mérkőzést fogtak játszani, a két díjért, tekintve, hogy mindkettőnek 10—10 egysége van. Ötödik Adonyi Dénes 9 egységgel, ki az ötödik díjat viszi. Utána következnek Vályi 6. Krajcsics 4. Dunki 3 és fél. Major 2 és fél. A versenydíjak kiosztása a dr. Öváry Csiki mérkőzés befejezése után lesz, melynek végeztől társas összejövetelt tartanak a kör tagjai.

— **(Dohányzók panasza.)** Már több ízben kapunk panaszos leveleket arról, hogy a helybeli nagy dohány tözsdében időnként egyes dohány különlegességek hiányoznak. Majd világos, majd sötét purizációt nem lehet kopni, a világos hercegovinai dohány pedig épen ritkaság számba megy. Az ilyfajta dohánykeresket egyszerű másnapra, máskor délutánra butatják, legtöbbször azonban a másodszori keresésre is „kifogyott” a felelet. Ugy tudjuk, a tözsdéknek van valamelyes szabályzatuk, a mely szerint kötelesek mindig gondoskodni arról, hogy minden fajta cikkből elegendő készlettel legyen. hát miért nem ellenőrzik szigorúan a szabályzat betartását? Utóvégre is a tözsdér a közönség pénzéből él, az állam pedig szintén busán nyereszkeskedik silágy dohánytermékei.

— **(Adományok a Rákóczi ünnep költségeire.)** A kolozsvári Rákóczi-ünnep védnökei közül újabban gróf Kun Géza 20 koronát, gróf Lázár István brassói főispán pedig 10 koronát küldött kitűzőlegesen az ünnepély költségeire. Kun Bélának, a bizottság elnökének kezéhez. További szíves adományok szűnő az elnök, a bizottság esetleg lapunk szerkesztőségéhez intézendők.

— **(A jótékony nőegylet népnepélye.)** Mint már említettük, a jótékony nőegylet vasárnap délután a Lövéde helyiségében népnepélyt rendez. Miután a rendezőség annyi vonzó mutatóványról és látványosságról gondoskodott, a program-számokat annyi gondnal állította össze, a közönség minden bizonyán kellemes szórakozásban fog részesülni a délutánon különösen szép látványt fog nyújtani az arató-nepély, melyet száznál több magyar-ruhás leány- és fiúgyerek fog bemutatni. A próbák naponta folynak Pap Lőw Leontin uró ügybuzgó és lelkes vezetése alatt. Az ünnepély estéjén fényes tüzijáték lesz, továbbá több oly meglepetésszerű mutatvány, melyet közönségünknek csak most lesz először alkalma látni. Ugy a felnőttek, mint a serdülők és gyermekek szórakoztatásáról gondoskodva van, úgy hogy a vasárnap délutáni népnepély az előjelekből ítélve egy sokáig emlékezetes, kellemes mulatságot fog nyújtani a közönségnek. Mint értesültünk Fejér Dezső a „Tarka Szinpad” igazgatója társulata két tagjának, Nemes Elza énekesnőnek és Göndör Aurél jellemkomikusnak, a híres Kátsa cigányának megengedte, hogy énekszámaikkal a mulatság programjában részt vegyenek. Nevezettek a jótékony célra való tekintettel díjtalanul működnek közre.

— **(A mentők közgyűlése.)** A kolozsvári önkéntes mentő-egyesület holnap, vasárnap délelőtti 11 órákor a mentő-állomás (Monostori-ut 27. sz. a.) rendes évi közgyűlést tartja, melynek tárgyai a következők: 1. Elnöki megnyitó. 2. A választmányi jelentése a közgyűléshez az 1902. évről. 3. Évi zárszámadás a vagyonmérleg előterjesztése. 4. Számvizsgálók jelentése és javaslata a fölmentés megadása iránt. 5. Az 1903. évi költségelőirányzat megállapítása. 6. Számvizsgálók és az alapszabályok 13. §-ában szervezett bíróság megválasztása. 7. Diszoklevelek kiosztása a működő tagok közt. 8. Esetleges indítványok. (Alapszabályok 21. §.)

— **(A sajtó és Héderváry kormánya)** A kormányválságok gyökeres feloldulást szoktak előidézni némely lap pártállása tekintetében. Egy-egy újság csökönnyesen megmarad kormányt támogató magaviseletében s mindegy neki, ha jó idő, ha rossz idő, buzgó farkasorálással, engedelmessé szelidséggel nyalogatja az új ur és új protektor szubvenciót osztogató kezét is. Az új kormány népszerűségére élénk világot vet a fővárosi sajtó legnagyobb részének elfordulása. A leggyökeresebb kormánypárti lapok elfeledték tradícióikat, a „lelkes támogatás”-t s úgy ütik a kormányt, mint a bokrot. Így a „Budapesti Napló”, melynek főszerkesztője Vész József, ki is lépett a szabadelvűpárti kebeléből, a „Magyar Hírlap”, mely ugyancsak furcsán érezheti magát új kormányellenes helyzetében, a „Pesti Hírlap” és „Pesti Napló”, melyek különben már Széllle sem igen barátok voltak stb. stb. Viszont a „Budapesti Hírlap” egyelőre se hideg, se meleg szerepet játszik a pártállás dolgában s míg támogatása szemmel nem látható, támadása sem elég erőteljes. Ezek mellett kiváltképpen, mondjuk, például a „Magyar Nemzet”, mely nem tekint semmi egyebet, csak a lapbiztosított jövőjét s lelkesedve harcol most már Héderváry seregében. S hogy a helyi lapokról se feledkezzünk meg, hát bizony a jó öreg „Magyar Polgár”-on se változtatott a kormányváltozás. Meghalt a miniszterelnök, éljen a miniszterelnök! Tegnap Széll volt a politikai élet nélkülözhetetlen vezére; ma a horvát és holnap ha kell, más, Mindig a kinek a kezében van a hatalom és a rendelkezési alap. A vérbeli függetlenségi lapok pedig rendületlenül küzdenek tovább, az igaz nemzeti elvek diadaláért.

— **(Halálozás.)** Ds városának egyik általánosan tisztelt, népszerű alakja, Murát Márton, nyugalmazott aljárásbíró és ügyvéd elhunytáról vettünk hírt. A megboldogult temetése a város óriási részvétele mellett tegnap délután ment vége. A halálozásról a következő gyászjelentést adta ki a család:

Alólírottak fájdalomtól megtört kebelük tudatják, hogy a gondos és szerető atya, nagypapa, após és rokon Murát Márton nyug. aljárásbíró és ügyvéd folyó év és hó 1-én reggeli tíz órákor, életének 78-ik, öregségének 7-ik évében megszűnt élni. Meghalt! A természet bezárta előttünk a tiszta szeretet forrását, midőn szerető szíve utolsó dobant s szemeinek jóságos sugara megtörtött. Ezért fáj a mi szívünk s könnyeink zápora ezért hull visszatartatatlannal... Az elhunyt lelkéért az engesztelő szent mise-áldozat folyó hó 4-én délelőtti 8 órákor fog az egek urának bemutatni. Nyugodjék csendesen! Ds, 1903. július 1. Murát Sándor, Murát Márton, Murát Katalin, gyermekei. Zibai Mária, mint meny. Bauer Lajos, mint veje. Bauer Rózsika, Bauer Piroka, unokái. Lászlóffy József neje és gyermekei, mint sógora és sógornője.

— **(Elfogott tolvajok.)** A kolozsvári rendőrség e napokban tetten érte Csukász Vaszi többször büntetett csavargót, ki már régi ismerőse a rendőrségnek. — Egy éber rendőr épen libatolvajlásra érte s ennek következtében előállította. Csukász Vaszi a vállalat során elmondta, hogy egy társával — kinek nevét nem tudja — szövetkezve, már hetek óta több betörést követett el. Így meglopták a vásárra jövő embereket, kirakatok elé rakott tárgyakat emeltek el stb. Csukász Vaszi nem mondta meg társá nevét, de annak külsejét pontosan leírta. A rendőrség a leírás után előállította a társított Moanyé Flora ugriasi lakos személyében, ki hosszas tagadás után bevallotta, hogy a közösen elkövetett lopásokban részes. — Egész halmaza a tolvajlásoknak sült ki a terhére. Moanyé Flora ép úgy mint Csukász Vaszi a város területéről már több ízben kitoloncoltatott, de mindannyiszor visszatérték.

— **(Most már készen vagyok.)** Ritz Mátás budafoki házmeister ősi szokás szerint napról-napra perlekedett a feleségével. Pár nap előtt annyira összeveszett élete párjával, hogy bejött Budapestre s itt zálogba csapta az óráját és láncaát s az így szerzett pénzen revolvert vásárolt. Ezek után kiment Budafokon bérelt földjükre, hogy ott megölje magát. Az izgatott ember kezében azonban nem sült el a fegyver. — Ekkor hazament a feleségéhez, mert azt hitte, hogy azért nem sült el a fegyver, mert nem bucsuzott el élete párjától. Elbucuzott az asszonytól s elővette a revolvert, hogy megölje magát, az asszony kiakarta csavarni a férje kezéből a revolvert, mire az fegyverét ráfogta a feleségére. Az asszony sikoltozva menekült ki a szobából. Mikor a feleség kilépett az ajtón férje csak annyit kiáltott utána: — **Sofort bin ich fertig!** (Most már készen vagyok.) A fegyver el is dördült és Ritz Mátás halva maradt a padlón.

— **(Kedélyes öngyilkos.)** Tormai János budapesti születésű 21 éves magánhivatalnoknak kemény koponyát adott a mindenhát. Csütörtökön este kilenc órákor ugyanis Budapestben a Rókk Szilárd-utca 10. számú háza előtt öngyilkossági szándékból fejbőlötte magát. A golyó a jobb halántékon hatolt a fejébe s az öngyilkos — a lövés zajára összefutottak nagy csodálkozással — nyugodtan zsebre tette a pisztolyát s a sebre nyomva zsebkendőjét, minden támogatás nélkül beballagott a saját lábán a Rókus kórházba. Az öngyilkosjelölt sérülése súlyos. Tettének okát nem akarja bevallani.

— **(Tarka szinpad.)** A Bizázi szallóban működő „Tarka Szinpad” előadásait tegnap is nagy közönség hallgatta végig. Különösen tetszetek Göndör Aurél valóban művészi színű álló mókái; és a Gusztav féle zenéből-csoport. A társulat ügyes és fess táncosnői Farkas Rózi, Kovács Mariska és Torday Mariska; a népszerű cake-walkot is eljárták, míg az énekesnők Nemes Elza, Pálfi Mariska, Bölony Ilona énekeltek nagy tetszés mellett

különböző modern dalokat. Sajó J. gyönyörű magyar és kuruc-nótákat adott elő.

x **Irodai munkára** ajánlkozik egy minden irodai szakmában jártas egyén szerény feltételekkel. Cim a kiadóhivatalban.

Táviratok

— **Fővárosi és vidéki tudósítóinktól.** —

A függetlenségi pártból.

Budapest, jul. 3. érk. 2 ó.

Kossuth Ferenc ma egy meghívást akart kibocsátani, melyben hivatkozva délutánra érkekezletre hívja össze. De mivel úgy értesült, hogy a képviselők nagy része vasárnapra kerületébe utazik, ennél fogva elállott ettől a szándékától és most már a hétfői ülésen történnik meg a döntés a párt következő haremódora felett.

Ugy a béke, mint a harci párt erősen szervezkedik, ez utóbbiak aláírásokat gyűjtenek és elhatározták, ha legalább harmincan lesznek, kik az obstrukciót folytatni ohajítják, akkor erre az időre kilépnek a pártból és folytatják a küzdelmet, külön pártként szervezkedve. Ha azonban nem lesznek ennyien, akkor alávetik magukat a párt határozatának.

A hétfői értekezletre külön meghívót kapott minden párttag és azon valószínűleg az összes képviselők jelen lesznek.

Tisza István nyilatkozata.

Budapest, július 3. é. 12 ó.

Tisza István gróf azt írja a »Magyar Nemzet«-ben, hogy 1899. XXX. törv. cikket fegyvernek tekintí Ausztriával szemben. De miután a vámszerződések lejárnak, érdekeink megóvása végett a külfölddel való előzetes tárgyalásokat már most kellene megkezdeni. Az új tárgyalásokat természetesen csak új tarifajavaslat alapján gondolja kivihetőknak. Ezt mindenestre szükségesnek tartja és evégből helyesli, hogy a kormánynak erre felhatalmazás adassék. Azt mondja továbbá, hogy végzetesen tévednek azok, a kik az új kormányelnök ezen üdvös javaslata ellen fordulnak és Széll Kálmán kiegyezési politikájának változatlan érvényesítését kívánják.

Válság Bulgáriában.

Bndapest, jul. 3. éjjel 12 ó.

Berlinből jelentik, hogy a német kormánykörök rendkívül elvannak kedvetlenedve a bulgáriai események miatt. Az a vélemény uralkodik: ha Bulgária és Törökország között kiütne a háború, a béke megzavarásáért osupán Bulgáriát lehet felelőssé tenni. — Ezért előre figyelmeztetik Bulgáriát, hogy háború esetére semmi körülmények között sem számíthat sem Németország, sem a többi hatalmak szimpátiájára.

Khuen-Héderváry gróf mandátuma.

Temesvár, jul. 3. é. 12 ó.

E hó 12-én egy több előkelő polgárból álló küldöttség utazik fel Budapestre, hogy az új miniszterelnöknek a Fejérváry lemondásával üresedésbe jött kerület képviselőjelöltséget felajánlja.

Temesvár, július 3. é. 2. ó.

Az itteni szabadelvűpárt Plausich Mátyás kir. közjegyző elnöklésével, ma bizalmas értekezletet tartott, melyen elhatározták, hogy küldöttségileg felajánlják a jelöltséget az új miniszterelnöknek.

A választás e hó 16-án lesz, de Khuen csak szeptemberre fog leutazni választói közé.

Az osztrák válság.

Bécs, július 3. é. 12 ó.

A Fremdenblatt jelenti: A kihallgatás, melyben Körber miniszterelnök a lemondása okait adta elő, másfél óráig tartott. Ő felsége kegyesen haligatta meg a miniszterelnök fejtegetését, azonban fentartotta magának a lemondási kérvény felett való döntési jogát. Gróf Goluchowszkyknak tegnapelőtti kihallgatása Ő felségénél, őszszéleghében áll a kabinet lemondásával. A külügyminiszter, kinek évi szüneti utazására a franciaországi Vittelbe kellett volna indulnia és a kit ott már lakása készen várt még egy ideig Bécsben maradt. Ő

felsége ma újból kihallgatáson fogja fogadni a külügyminisztert.

Szerbia.

Belgrád, július 3. é. 12 ó.

Péter királynak a tegnapi diszlokoma alkalmával mondot beszédére Velmirovcics szenátusi elnök, utalva válaszában a nemzetnek Péter királyhoz való ragaszkodására, szép szavakban a nép azon reményét fejezte ki, hogy az ország a király kormányzása alatt boldog jövőnek megy elébe.

A szociálisták a miniszterelnökök ellen.

Budapest, július 4. é. r. 3 ó.

A fővárosi szociálisták vasárnapra nagy tüntető körmenetet hirdettek a miniszterelnök ellen — ki mint horvát bán üldözte az szociálistákat — de a hatóság a falragaszokat levétette. Ebből kifolyólag ma a képviselőház ülésen Vázsonyi Vilmos képviselő a szociálisták nevében interpellálni fog.

Budapesti gabonatözsde.

Készáru-üzlet változatlan tartott, határidőfőlet kellemes irányzatú.

Jegyzetelt:

Buza okt.....	7.44—45
Rozs okt.....	62.4—25
Zab okt.....	5.51—52
Tengeri júliusra	6.28—29

SZÍNHÁZ

* **Szabó Mariska — Marosvásárhely.** Szabó Mariska, színházunk kedvelt primadonnája, tegnapelőtt vendégszerepelt először az idén a marosvásárhelyi színházban, hol pályája kezdetén is szép sikereket aratott. A bájos megjelenésű színésznő zajosn meglepette a szép számban összegyűlt közönség s nyílt színen is, felvonások végével is színni sem akart a taps és éljenzés. Szabó Mariska tegnapelőtt a „Bob herceg”-ben, tegnap pedig a „Postás fiú és huga” című életképben lépett föl, második estéjén is magával ragadva a marosvásárhelyieket.

REGÉNY

A halott szerelme

— *Regény.* —

Irta: **Gersdorff A.**

VI. FEJEZET.

(37.)

A kísértő met.

— És kinek köszönhetem ezt? —

kérdi ő.

— Az asszonyka szemei könybe lábadtak.

— Nekem — felelé mosolyogva. — Ő, nincs szebb a testvéri szeretetnél, ugy-e Sandy és ha oly szívóbb mondhatod: kinek köszönhetem, hogy sorsom jobbra fordult? — lásd, hogy ez, kárpótlása sok-sok elmúlt keserű óráknak.

— Oh, csak viszonzni tudnám.

— Te nem mondtál el nekem mindent, a mi az idegenben veled történt. A nagy családások, melyeket a külvilág okolt neked ismerem, de szívbeli megvisel-tetéseidről mit sem tudok.

— Nem, jól van ez így. Hiszen már ugyis elmúltanak.

— Szép vagy, hűg, jó és okos — szölt ő — szenvedélyes vagy és büszke.

— Hadd el Sandy — Sandy felső-

hajtott.

— Beteg voltam testileg és lelkileg — valószínűleg te is. Küzdenünk kell, hogy célunkat biztosan elérhessük.

— Manka — szölt gondolataiból fel-eszmélve — tudsz még énekelni?

— Nem többet.

— Miért, hát nem lélte benne soba örömet és vigaszt?

— Soha sem szerettem a zenét — tudod — Páris óta soha.

— Pedig mily jól értettél hozzá. Kár.

Manka lehorgaszotta fejét.

— Sok telegaszt — szegény emberek,

kik egész valójuk csiráját szétforgácsolják azon, elhasználják, semmi haszon, semmi öröm.

— Próbálj énekelni, testvér, kísértésd meg!

— Félek.

— Mitől?

— Hogy nem tudok többet.

Sandy kérő tekintetere azonban mégis neki kezdett.

„Szállj lelkem

Szállj az Urhoz —”

Mily megtört, de erőteljes hang! Al-banhangya, de ismét belekezdett, két kezét mellére szorítva.

„Kit mindnyájan imádnak,

Ki mindennek parancsolsz.”

Félbehagyta az éneket, kezeit kétségbe-

esetten emelve az égek felé.

„Hiába fáradtam, hasztalan dolgoztam,

hiába éltem és — szerettem.”

Ezután az ablakhoz ment, fejét teny-
rébe rejtve égo, igaz fájdalommal zokogott. Sandi a harmoniumhoz ült és felhangzott a zsololtárgyszalban ismét a nagy teremben.

„Szállj lelkem

Szállj az Urhoz,

Ki mindnyájan imádnak,

Ki mindennek parancsolsz.”

Künn a kerítés előtt egy férfi állott és fellekintett a nyitott ablakba. Már régóta nem látta azt a nőt, kinek csak két kezébe rejtett feje látszott, de mégis megismerte. Hát mégis itt! — gondolta magában — akkor megkísérlem! és tovább ment.

Másnap este jelentkezett a kastélyban. Az a férfi, ki szintén bűnrészes abban, hogy ő hiába élt, hiába szeretett.

Lassan haladt az estfény által megvilágított termeken keresztül. Manka szemei kérdőleg néztek a jövővény felé.

— Mi vezeti Önt hozzám, Karahn gróf?

— Komoly dolog. Azért jöttem ide, mert tudomásomra jutott, hogy Ön itt tartózkodik.

— Igen — már egy év óta.

Csöndes mozdulattal helyet kínált neki házában. Ő maga az ablakhoz lépett felhuzta a redőnyöket, hogy a langyos esti szellő szabadon járhasa át a termet.

Gróf Karahn leült, majd így szölt: jövetelemnek oka egy tudósítás, melyet önnek közölni akarok. Valami, ami Önt mindenesetre érdekelné fogja és ami Önt valószínűleg kellemesen fogja érinteni.

— Valószínűleg Sempachékról akar beszélni.

— A mikor én Holdenthaunt elhagytam, csak rövid ideig tartózkodtam Attenberghben, de ki sem mondhatom, mennyire meghatottak az én édes barátomnak gyermekes jósága, kedélybeli szízi tisztasága, hű érzése és becsületessége.

— Hogy mily mély volt az én gyászom, mikor megtudtam, hogy ha nem is vesztett el részemre, de elhidegült irántam, azt felesleges mondanom.

A mit én vesztettem életemben, azt magamnak köszönhetem. Azon napokban éreztem is. Ferencz iparkodott, hogy enyhítse fájdalmamat, barátom akart maradni, nem idegenedett el tőlem, de a mint azt az ember önkéntelenül is kiérzi, szívbeli barátom testvérem megszűnt lenni.

(Folyt. köv.)

MULATSÁGOK

Mulatságok sorrendje:

Július 4. Kárpitos segédek majálisa.

5. Népnepély majális.

12. Könyvnyomdászok nyári tánevigalma.

Az összes majálisok a Lövédeben lesznek megtartva.

Felolós szerkesztő:

HERCZEG JENŐ.

Laptulajdonos:

GOMBOS FERENCZ.

NYILTTÉR*.

A mélyen tisztelt mulató közönség figyelmébe.

Alólírott tisztelettel felhívom a nagyérdemű közönség figyelmét Lőwy Jakab urnak, a Hungária főcincérének, kiváló számolásbeli ügyességére, mert a főcincér ur kissé tovább jutott a számolás mester-ségében, mint a meddig szokásos és helyes. Hogy miért? Ez a velem történt esetből is fényesen kiválglik. Múlt hónap 28-ikán együtt mentem el négy kollegámmal a Hungária-kávéházba. Egy darabig elszórakoztunk, azután pedig az egész cecheit kraj-cárig kifiztettem, mire legjobb tanúm a velem volt pincérlőkélgák. S a midőn távozni akarunk, a főcincér ur újra kéri a fizetést. A nagyobb veszekedés elkerülése végett újra a fizettem, de persze nem hallgattam el véleményemet előírásával szemben. Elmentünk. S az utcán, társaimmal gyanutlanul beszélgetve, egyszerre csak bot-titést éreztem a hátamon. A verő ur, Lőwy főcincér ur volt.

Ez volt hát a ráadás a dupla fizetésre. Ezért tehát jóindulattal ajánlom a nagyérdemű közönség figyelmébe a többször nevezett főcincér urat, mint olyan főcincért, aki kétszer kéri vendégeitől a pénzt és azután még orvul megtámadja.

Németh Vince.

Kristály

! gőzmosó-intézet !

Kolozsvárt,

szemben a vasúti indóházzal.

198-1903.
végrh. szám.**Árverési hirdetmény.**

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzéttes, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1902. évi 5702. számú végzése következtében dr. ifj. Sipos Gábor ügyvéd által képviselt Kolozsvármegyei takarékpénztár javára Száva András és társai ellen 820 korona s jár. erejéig 1902. évi május hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 2155 kor. — fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: Száva András és nejénél: gazdasági felszerelések, lovak, sertések, szarvasmarhák, bivaly, szobabútorok stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a mocsai kir. járásbíró 1903. évi V. 138/2. számú végzése folytán 820 kor. — fillér tökélettel, ennek 1902. évi március hó 7-ik napjától járó 6% kamatai, 1/4% váltódíj és eddig összesen 133 korona 80 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Botházán, alperesek lakásán leendő eszközzésére 1903. évi július hó 8-ik napjának d. c. 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándék. közök ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alól is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Mocsán, 1903. évi június hó 14. napján.

Ferenczy György,
kir. bír. végrehajtó.

2579 1-1

ÖTVEN ÉVI SIKER!
Észéki arczenőcs
— és észéki —
„Szalvator“-szappan
eltávolítja a szeplőt, májfoltot és a bőr
összes tisztatlanságát. Valódi csakis a
Dienes J. C. „Szalvator“ gyógytárából.
Eszéken, felsőváros.
1 tégely 70 fill. és 1 korona.
1 drb. Szalvator-szappan 1 kor.
1 tégely kézi paszta 1 K. 20 f.
Lyoni rizspor kis doboz 1 K.
nagy doboz 2 kor. o o o
2426 12-15

Zongorák, pianók, har-
moniumok és czimbalmok

Gyári áron

részletfizetésre is kaphatók.

Hangszerek bérbe kiadatnak!

Hangolást és javítást úgy
helyben, mint vidéken elfo-
gad és pontosan teljesít

TRISKA J.

Erdély legnagyobb zongora raktára

Kolozsvárt, Sétatér-utca (saját ház).

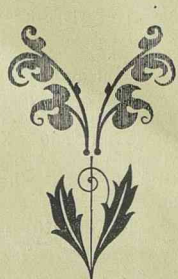
**Maculatur
papír**

egész ivben csomagolásra igen alkalmas
kilonként 20 fillér, métermáza vételnél
15 korona. Felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

Réti Sándor férfiruha-kereskedőnél

a Tanácsháza alatt.

1 férfi öltöny 4 frttól
1 fiu „ 1 frt 50 krtól
1 férfi nadrág 1 frttól kezdve

kapható csakis a

Tanácsháza alatt.

TELEFON SZ. 204.

TELEFON SZ. 204.

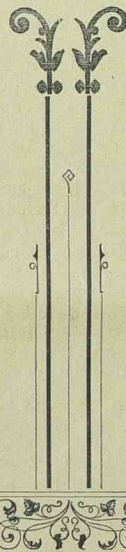
GOMBOS FERENCZ

Lyceum-könyvnyomdája Kolozsvárt,

Egyetem-utca 7. szám, róm. kath. Status épület

Gyorsan, izléssel és a legjutányosabb árban készít el bármilyen
könyvnyomdai munkákat, u. m. irodalmi műveket, tankönyveket,
tudományos és irodalmi folyóiratokat, napi-, heti- és havi-lapo-
kat, kereskedők és iparosok részére számlákat, körleveleket,
üzleti- és pénztári-könyveket, árjegyzéket, falragaszokat stb. stb.

Mint szakember, ki a nyom-
dászatot tanultam, az erdélyi
részek legrégibb és legjobb
hírnévnek örvendő Lyceum-
könyvnyomdát néhány év
előtt megvettem s azt a leg-
modernebb igényeknek megfele-
lően rendeztem be, úgy hogy
a könyvnyomdai munkák
izléses és szakszerű kiállítása
tekintetében nemcsak a he-
lyi és vidéki, hanem bár-
mely elsőrangú
fővárosi könyv-
nyomdával szem-
ben is kiállok
a legnemesebb
versenyt.

Minthogy pedig a könyv-
nyomdát magam szemé-
lyesen vezetem, a nyomdai
munkákat megrendelő kö-
zönség egész bizalommal
fordulhat nyomdámhoz, mert
ugy a szép és csinos kiál-
lítás, mint az árak tekinte-
tében a legnagyobb meg-
elégedésére lesz kiszolgálva.
Vidéki megrendelések a leggyor-
sabbban és kifogástalanul eszkö-
zöltnének. A n. é.
közönség pártfo-
gását kéri teljes
tisztetéssel **Gombos
Ferencz** nyomda-
tulajdonos.

Egy jó házból való

legalább középiskolát végzett

o o o o tisztességes fiu o o o o

gyakornoknak

felvétetik. — Tudakozódni lehet:

Burger Frigyes Drogueria üzletében

Kolozsvárt, Mátyás király-tér.

Cséplőgép garnitura olcsó áron eladó!Ertekezhetni lehet: **B. Bak Lajosnál.**